

og det gør man, naar man, følgende Lovens Bud, rammer dem flerdobbelt, medens de ældre, der ikke har Anledning til Omvurdering, forbliver paa Grundlag af Vurderingen af 1909. Disse Ting taler i høj Grad for, at vi skrider til en Omvurdering i Øjeblikket.

Der er ogsaa forskellige Forhold i det praktiske Liv, der allerede nu bygger paa Ejendomsskyldsætningen, efter at den af 1909 er blevet bragt i mere Overensstemmelse med de virkelige Forhold. I den Henseende klæber der flere Mangler ved Vurderingen af 1904, men efter 1909 ser Forholdene betydeligt bedre ud. Ved de offentlige Vurderinger til Laan, hvad enten det gælder Overformynderimidler eller Kreditinstitutioner, bygger man i høj Grad paa Ejendomsskyldsætningen, og idet Afgiften er medvirkende Grundlag ved den beregnelige Nettoindtægt, vil en ringe Fejl i Afgiftens Størrelse kunne øve en stor Indflydelse, da Nettoudbyttet jo kapitaliseres, naar Laaneværdien skal beregnes. Ved Landvæsenskommissionens Forretninger har man ogsaa i de senere Aar begyndt at paaligne Omkostningerne ved selve Forretningen efter Ejendomsskyld, ligesom de aarlige Ydelser, der ifølge Kendselse paalægges de respektive Lodsejere, ogsaa ansættes efter Ejendomsskyldsætningen. Ved Ekspropriering af Jord til Jernbaneanlæg og ved Fastsættelse af Jernbaneskylld gaar det paa samme Maade. Jeg ved ogsaa, at i et enkelt Tilfælde har man ved Salgsplaner med Hensyn til Fæstegods været inde paa at anlægge Ejendomsskylden som Basis. Ved Afløsning af eller Paaligning af Naturalydelser som Snekastning, Indkvartering, Kørsel o. s. v. bruges Ejendomsskylden, og endelig har Lovgivningsmagten i de senere Aar været inde paa det samme. Ifølge Loven om Arveafgift af Maj 1908 falder Arveafgiften hovedsagelig efter Ejendomsskylden, paa samme Maade gaar det med Udbyttet af Stempeloven og Tinglæsningsgebyrloven af 1911, og da disse tre Love tilsammen indbringer Statskassen ikke mindre end 12—13 Mill. Kr., altsaa mere end det dobbelte af, hvad Ejendomsskyldloven hidtil har indbragt, vil man se, at Staten er i flersidig Henseende interesseret i, at Ejendomsskyldsætningen til enhver Tid holdes paa et korrekt og dermed retfærdigt Grundlag.

I de fleste af disse Spørgsmaal var ogsaa det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) enig i, at det kunde være rigtigt at skride til en Ejendomsskyldsætning

i 1914, men dog nærrede det ærede Medlem nogle Betænkkeligheder, fordi et saadant Lovforslags Udførelse i Livet vilde faa Karakteren af nye Skattepaalæg. Det vilde for Ejendomsskyldens Vedkommende andrage formentlig mindst 10 pCt., og deri er jeg enig med det ærede Medlem. Og saa omtalte det ærede Medlem, hvilken Betydning der kunde tillægges dette, at den nuværende Regering nu gik til højere Skattepaalæg, og berørte i al Venskabelighed, hvad man vilde have sagt i Fjor eller i Forfjor, hvis det ærede Medlem da havde tænkt paa noget saadant. Jeg synes dog, der er en stor Forskel paa, om man skrider til nye Skattepaalæg i Kraft af helt nye Love, eller man blot bringer de virkende Love i Overensstemmelse med den Forudsætning, under hvilken de er givne. Forudsætningen i 1903 var ifølge Lovens Ord, at alle Omvurderinger skal ske i Henhold til de til enhver Tid raadende Priser. Men da Prisfølgelsen paa Jord i Almindelighed og faste Ejendomme nu er blevet saa stærk, som man ikke kunde forudse i 1903, maa man enten se igennem Fingre med, at Loven ikke føres ud i Livet paa rette Maade, hvilket Lovgivningsmagten vanskeligt kan gøre, naar Overskyldraadet har gjort opmærksom derpaa, eller ogsaa maa man skride til en Forandring af Loven, saa at den kan bringes i Overensstemmelse med Livet. Hvad endelig angaar Virkningen, de forøgede Skatter, en Realitet, som vi vel alle vil rammes noget af, synes jeg, det betyder ikke saa meget med de 10 pCt.s Forøgelse, thi under de opadgaende Tider har netop Grundejere og Ejendomsbesiddere paa alle Omraader Fordelen, og skulde vi da lade os genere af en Smule mere Skat! Jeg tror heller ikke, de høje Herrer i Landstinget vil gøre Indvending imod det, netop ud fra den Betragtning, at er der nogen, der kan svare lidt Skat under opadgaende Tider, er det dog os, der har de faste Ejendomme, Besiddelserne.

Men saa fremhævede det ærede Medlem Spørgsmaalet om, hvorledes man skulde stille sig til Fradragsreglerne, thi en Mængde Ejendomsbesiddere, som nu er under Grænsen, vil i Kraft af den 10 pCt.s Stigning være udsat for at komme over Grænsen, og da vil Skatten ikke ramme med en progressiv Forøgelse af 10 pCt., men med hele sin Vægt, idet de 12,000 Kr., der før var fri, eller tilsvarende Beløb nedefter nu vil blive ramt af Loven. I Henhold til de Betragtninger, det ærede